

عنوان مقاله:

چهار رکن اخلاق حکمی در شاهنامه

محل انتشار:

همایش شاهنامه و تعلیم و تربیت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

طیبه گلستانی حتکنی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

محمود مدبری - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

محمد رضا صرفی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

شاهنامه فردوسی برجسته‌ترین اثر حماسی است که اندیشه اخلاق گرایی ایرانیان را به تصویر میکشد. بازتاب فراگیر فضایل اخلاقی در شاهنامه نشان از اهمیت اخلاق نزد فردوسی - روایتگر فرهنگ ایرانی- دارد. از آن جا که اخلاق در خانه حکمت با چهار رکن حکمت و عفت و شجاعت و عدالت جای دارد، پرداختن به جایگاه اخلاق حکمی در شاهنامه یکی دیگر از قلمروهای حکمی شاهنامه را آشکار میسازد. جستار حاضر با روش توصیفی و تحلیلی، بازتاب فضایل حکمت، عفت، شجاعت و عدالت از منظر فلسفی در شاهنامه مورد بررسی قرار میدهد. در پایان مشاهده میشود که فردوسی نیز چون حکمای اخلاق، فضایل مذکور را دربردارنده همه فضایل و موجب سعادت فردی و اجتماعی انسان میداند.

کلمات کلیدی:

اخلاق، فلسفه، حکمت، عفت، شجاعت، عدالت، شاهنامه فردوسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/891010>

